

DZIENNIK URZĘDOWY

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wołyńskiego.

Równe

15 września 1925 r.

Kuratorjum
Okręgu Szkolnego
Wołyńskiego

Nr. 18631/25.

W sprawie Okręgowej
Wystawy okazów robót
ręcznych i pomocy nau-
kowych.

Równe, dnia 14 września 1925 roku.
poz. 113

Do

PP. Inspektorów Szkolnych, Dyrekcyj
i Kierownictw wszystkich szkół śred-
nich ogólnokształcących, Seminarjów
Nauczycielskich, szkół zawodowych
i powszechnych w Okręgu Szkolnym
Wołyńskim.

W związku z okólnikiem Kuratorjum z dnia 16 stycznia 1925 r. Nr. 920/25 r. (Dz. Urz. Kurat. Nr. 1, poz. 23) i z okólnikiem Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 15 lipca 1925 r. Nr. 12336/1 w sprawie programu Robót Ręcznych w szkołach powszechnych (Dz. Urz. Min. Nr. 12, poz. 118) zarządzam, co następuje:

1. Wszyscy nauczyciele mają się dokładnie zapoznać z programem Robót Ręcznych i z rozporządzeniami Ministerstwa i Kuratorjum, wydanymi w tym przedmiocie i mają sprawę tę omówić szczegółowo na najbliższych konferencjach rejonowych, względnie powiatowych. Chodzi mi o to, by nauczycielstwo wszystkich szkół, wglębiwszy się w to zagadnienie, zrozumiało, że roboty ręczne, jako przedmiot szkolny mają wartość tylko wtedy, gdy dowodzą związku szkoły z życiem. Roboty ręczne nie mogą być bezcelowem zużywaniem tego, czy owego materiału, lecz muszą być tak przeprowadzone, by tak uczniowie, jak i rodzice zrozumieli, że szkoła

polska przygotowuje dzieci do życia. Oczywiście muszą tu brane być pod uwagę także i momenty pedagogiczne, o których mowa w programie szkolnym, ale użytkowa strona wykonywanych przez uczniów przedmiotów musi być jaknajśilniej w przyszłości przez nauczycieli podkreślana. Na Wołyniu wytwarza się nowy typ szkoły powszechnej, która bierze sobie za zadanie nie tylko nauczanie dzieci czytania, pisania, rachunków i innych przedmiotów, ale także zwrócenie dzieci już na ławie szkolnej w kierunku praktycznym, w kierunku jakiegoś rzemiosła. Już obecnie istnieje na Wołyniu cały szereg szkół więcej klasowych, które posiadają piękne warsztaty stolarskie, ślusarskie, kowalskie, szewskie, koszykarskie, krawieckie i t. p. i w tych warsztatach młodzież starsza nabiera zamiłowania do rzemiosła. Ma to znaczenie nie tylko pod względem wychowawczym, ale także pod względem społecznym. Chodzi tylko o to, aby nauka robót ręcznych we wszystkich oddziałach była jaknajśilniej prowadzona w myśl rozporządzenia Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 15 lipca br. Sądę, że po dokładnem omówieniu tej sprawy na konferencjach nauczycielskich, wszyscy nauczyciele będą umieli zastosować się do rozporządzenia Ministerstwa. Panowie Inspektorowie Szkolni i Dyrektorowie szkół zechcą zażądać od nauczycieli szczegółowych programów Robót dla każdej szkoły z osobna i w razie zauważonych braków zechcą osobiście omówić tę sprawę z nauczycielami.

2. O ile by już istniały przy pewnych szkołach warunki ułatwiające założenie pewnych warsztatów, zechcą PP. kierownicy szkół w osobnym sprawozdaniu przedstawić tę sprawę Kuratorjum za pośrednictwem Panów Inspektorów Szkolnych. Kuratorjum byłoby skłonne uczynić zadość życzeniom Panów Kierowników szkół pod warunkiem, że Magistraty miast, Urzędy gminne, a nawet same osady wiejskie ofiarują potrzebną kwotę na zakupno warsztatów szkolnych i na ich urządzenie i pomieszczenie. Sądę, że po odpowiedniem przedstawieniu sprawy przez nauczycielstwo znaczna ilość magistratów i urzędów gminnych wstawi do swego budżetu odpowiednią na ten cel kwotę, gdyż chodzi tu o bezpośrednią korzyść, jaką ludność miejscowa odniesie z tych warsztatów. Przypominam, że uczniowie po skończeniu VII oddziału szkoły powszechnej mogą jeszcze przez rok pobierać naukę w tych warsztatach i, że nawet w pewnych okolicznościach można do tych warsztatów dopuścić młodzież pozaszkolną.

3. Z końcem maja 1926 roku zostanie urządzona w Łucku Okręgowa Wystawa Okazów Robót Ręcznych i Pomocy Naukowych, wykonanych przez uczniów wszystkich szkół. Zamierzam jednak urządzić tę wystawę nieco inaczej niż w roku 1925 w Równem. Wychodząc bowiem z założenia, że szkoła powszechna ma w tym przedmiocie dowodzić swego

związku z życiem, pragnę urządzić tę wystawę w ten sposób, by ten związek był od pierwszego wejrzenia odrazu widoczny. Skutkiem tego dzieło wystawę na dwie odrębne części. W pierwszej części będą następujące działy: a) dział rysunkowy i malarski, b) dział przedmiotów wykonanych z różnych materiałów, przedmioty te zostaną rozmieszczone według materiałów, z których zostały wykonane, więc np. obok siebie będą się znajdowały wszystkie przedmioty, wykonane w różnych szkołach z kartonu, w innem miejscu przedmioty z deseczek i t. d. c) Dział pomocy naukowych z odrębnymi poddziałami dla poszczególnych przedmiotów, a więc osobno dla geografii, osobno dla chemji, osobno dla przyrody i t. d. Okazy umieszczone w pierwszej części wystawy będą wystawione w salach szkolnych.

Druga część wystawy będzie wyglądała w następujący sposób: będzie to dom, składający się z ośmiu ubikacji, w którym wszystko zostanie wykonane przez uczniów, a więc począwszy od cegły, tynku, dachówek, okien, drzwi i t. d., aż do najdrobniejszego przedmiotu użytkowego domowego. Wszystkie przedmioty zostaną wykonane przez uczniów szkół wołyńskich i to nie tylko przez uczniów szkół zawodowych, ale także szkół średnich i powszechnych. Ponieważ nie mamy dokładnych wiadomości, co do znacznej ilości szkół, które przedmioty mogą te szkoły wykonać, przeto zechcą Państwo Kierownicy Szkół za pośrednictwem Panów Inspektorów Szkolnych donieść Kuratorjum, na jakie przedmioty z ich szkół można reflektować na tę wystawę. Pozatem te szkoły, których roboty ręczne stoją już na pewnej wyżyźnie, otrzymają szczegółowe wskazówki w tym względzie. Zauważam jednak przytem, że praca przygotowawcza dla wystawy ma być tak pojęta, aby nie szkodziła normalnemu tokowi nauki robót ręcznych i nauki w warsztatach szkolnych, gdyż wystawa ma być obrazem normalnej pracy, jaka się odbywa w szkołach wołyńskich. A ponieważ w wielu szkołach wołyńskich roboty ręczne i roboty warsztatowe są prowadzone należycie, przeto jestem pewien, że normalna praca tych szkół dostarczy znacznej ilości przedmiotów dla okręgowej wystawy. Chodzi mi o to, by ta reszta nauczycielstwa, która nie prowadzi tego przedmiotu należycie, przypuszczalnie z braku wiadomości w tym względzie, bo wykluczam zaniedbanie się, dołożyła wszelkich starań, aby zdobyć potrzebne do tego celu wiadomości i by prowadzić naukę tego przedmiotu w myśl rozporządzeń Ministerstwa.

Nie chcę krępować nauczycielstwa przez ustalanie szczegółowych przepisów, co do wykonania przedmiotów robót ręcznych, w tym względzie mają nauczyciele najzupełniejszą swobodę, byłoby jednak często rzeczą pożądaną, aby w odpowiedniej formie przedstawić genetycznie powstawanie tego

czy innego przedmiotu np. trzewika, ubrania, wyrobów z drzewa i t. d. Mam nadzieję, że Nauczycielstwo wołyńskie wszystkich szkół dołoży wszelkich starań, aby Okręgowa Wystawa Robót Ręcznych i Pomocy Naukowych była dowodem ich rzetelnej pracy w szkole.

Jest rzeczą wskazaną, żeby oprócz Okręgowej Wystawy Robót Ręcznych urządzono także w siedzibach Inspektoratów szkolnych wystawy powiatowe, a nawet wystawy w poszczególnych szkołach. Na te wystawy należy zapraszać jak najszersze warstwy ludności miejscowej. O wystawach szkolnych zechcą Panowie Kierownicy Szkół złożyć sprawozdanie Panom Inspektorom Szkolnym, a z wystaw powiatowych prześlą sprawozdania Panowie Inspektorowie Szkolni do Kuratorjum.

Kurator (—) W. Sikora.

Kuratorjum
Okręgu Szkolnego
Wołyńskiego

Nr. 18567/O/25.

W sprawie nauki śpiewu
w szkołach, „Święta Pieśń” i Kółek śpiewackich
młodzieży.

Równe, dnia 11 września 1925 r.
poz. 114.

Do

Panów Inspektorów Szkolnych, Dyrekcyj Szkół Średnich Ogólnokształcących, Seminarjów Nauczycielskich i Szkół Zawodowych i do Panów Kierowników Szkół Powszechnych w Okręgu Szkolnym Wołyńskim.

W związku z moim okólnikiem, z dnia 9 stycznia 1925 r. Nr. I. 325/O, (Dz. Urz. Kuratorjum O. S. W. Nr. 1 poz. 21) w sprawie nauki śpiewu zarządzam, co następuje:

1. We wszystkich szkołach powszechnych i średnich wszyscy uczniowie i uczennice mają być wyuczeni do dnia 30 października br. trzech pieśni, a mianowicie: „Boże coś Polskę (trzy zwrotki), Roty (dwie zwrotki, trzeciej nie należy śpiewać) i „Jeszcze Polska nie zginęła” (trzy zwrotki) i to unisono według zbioru pt. Lirenka Wydawn. Książek Szkolnych we Lwowie ul. Kurkowa 21.

2. W ciągu roku szkolnego mają być przerobione ze wszystkimi uczniami i uczenicami szkół powszechnych pieśni podane w zbiorze pt. Lirenka od 1 do 6 unisono i jedna pieśń na dwa głosy. Ponadto należy zaopatrzyć się w śpiewnik Stanisława Pełczyńskiego i z tego śpiewnika wybierać pieśni przedewszystkiem o charakterze ludowym i takie, które są powszechnie śpiewane. Nauczycielstwo winno dołożyć wszelkich starań, aby młodzież szkół powszechnych nauczyła się

śpiewać bądź unisono bądź też na dwa lub trzy głosy znacznej ilości pieśni i by pieśni te stały się potrzebą duszy dziecięcej. W tym względzie zechcą Panowie Inspektorowie przy wizytacjach skontrolować, czy wyuczono pieśni ze zbioru Lirenki i jakie pieśni są śpiewane ze śpiewnika szkolnego Stanisława Pełczyńskiego. Oczywiście poza śpiewnikiem Pełczyńskiego można używać innych śpiewników, które podano w okólniku z dnia 9 stycznia br.

3. W szkołach średnich jest rzeczą pożądaną, by kultywowano ludową pieśń polską nie tylko w chórach gimnazjalnych, ale także, by jak największą ilość młodzieży gimnazjalnej wyuczono unisono pieśni polskich. Nie potrzebuję chyba dodawać, bo sądzę, że całe nauczycielstwo rozumie to doskonale, iż pieśń ma niezmiennie dużo elementów wychowawczych, uszlachetniających duszę dziecka w najwyższym stopniu.

4. Ponadto jest rzeczą wskazaną, by młodzież tak szkół średnich, jak i powszechnych, znajdując się na nabożeństwie w kościele śpiewała unisono pieśni religijne, których tak znaczną ilość i w tak cudnych melodjach posiadamy; należy to uczynić w porozumieniu z księżmi prefektami.

5. W ciągu roku szkolnego a przymusowo w pierwszej połowie maja należy urządzić we wszystkich szkołach „Święto Pieśni“, w którego program wchodziłyby w szkołach powszechnych pieśni ze zbioru Lirenka i ze zbioru Pełczyńskiego, a w szkołach średnich pieśni ze zbioru pt. „Pięć pieśni“ nakładem wydawnictwa Książek Szkolnych we Lwowie ul. Kurkowa 21 i z innych zbiorów, które podałem w okólniku z dnia 9 stycznia 1925 roku. Sądzę, że będzie najwygodniej zakupić te zbiorki za pośrednictwem Panów Inspektorów Szkolnych. Cena Wydawnictw lwowskich wynosi po 50 gr. za egzemplarz.

6. Jest rzeczą wskazaną, by nader bogata w motywy, melodyjna i pełna temperamentu pieśń polska została poznana nie tylko przez młodzież szkolną, ale także przez młodzież wiejską płci obojga, która wyszła już z wieku szkolnego. W tym celu nauczycielstwo, szczególnie to, które ukończyło Kursy śpiewu, jest obowiązane do organizowania Kółek śpiewackich młodzieży i do kultywowania w tych Kółkach ludowej pieśni polskiej. Jestem przekonany, że przyczyni się to w znacznym stopniu do moralnego podniesienia tej młodzieży, która zapisze się do Kółka śpiewackiego, pozwoli jej godziwie spędzić czas wolny od pracy i odsłoni przed nią całe bogactwo twórczości ducha polskiego w tej dziedzinie.

7. Jest rzeczą pożądaną, by w mieście powiatowym odbył się wspólny koncert młodzieży szkół średnich i powszechnych z całego powiatu w jedną niedzielę pierwszej połowy maja. W tym względzie zechcą Panowie Inspektorowie i Dyrektorowie Gimnazjów w porozumieniu z nauczycielstwem

wydać odpowiednie zarządzenia. Jeden chór młodzieży szkół powszechnych i jeden chór młodzieży szkół średnich, który zostanie uznany za najlepszy, może wziąć udział w Okręgowym Koncercie młodzieży szkolnej, który odbędzie się z końcem maja 1926 r. w Łucku równocześnie z Zawodami sportowymi i Wystawą Robót Ręcznych. W skład jednego chóru, który zostanie przysłany do Łucka, może wchodzić tylko 12 osób.

8. Produkcje wokalne młodzieży mogą być połączone z ćwiczeniami gimnastycznymi, grami i zabawami i mogą się odbywać nie tylko w salach, ale także na wolnym powietrzu w ogrodzie, na boisku, na łące, czy w lesie. Oczywiście na te produkcje młodzieży należy zapraszać rodziców dzieci i wogóle ludność danej wsi, aby ludność ta mogła się naocznie przekonać o postępach młodzieży. Można przy tej sposobności także wprowadzić do programu deklamacje pięknych utworów poetyckich.

Ponieważ zauważyłem w niektórych szkołach, że nawet bardzo znane pieśni były śpiewane fałszywie tak co do melodji, jak i co do taktu, przeto zwracam uwagę nauczycielstwu na sprawę należytego wykonania każdej pieśni.

Jestem przekonany, że nauczycielstwo wołyńskie, które w bardzo wielu wypadkach dało dowody należytego pojmowania swych obowiązków nauczycielskich i obywatelskich, w zrozumieniu doniosłości wychowawczych śpiewu zabierze się gorliwie do pracy i posunie w bieżącym roku szkolnym naprzód także tę dziedzinę, którą poruszyłem w niniejszym okólniku.

Panowie Inspektorowie Szkolni, Dyrektorowie szkół średnich zechcą w sprawozdaniach ze stanu szkół charakteryzować dokładnie postępy, jakie dane szkoły uczyniły na polu kultywowania pieśni polskiej.

Kurator: W. Sikora.

Kuratorjum
Okręgu Szkolnego
Wołyńskiego

Nr. 18312/O/25.H.

Próba sprawności fizycznej młodzieży szkolnej.

Równe, dnia 11 września 1925 r.
poz. 115.

Do
Dyrekcji Szkół Państwowych i Prywatnych Ogólnokształcących, Seminarjów i Preparand Nauczycielskich, Szkół Zawodowych oraz Inspektoratów Szkolnych w Okręgu Wołyńskim.

Celem dokładnego zobrazowania stanu rozwoju fizycznego młodzieży szkolnej i dla stwierdzenia wyników osiągnię-

tych w ciągu roku w kierunku wychowania fizycznego w szkołach, Kuratorjum zarządza, co następuję:

1) Szkoły natychmiast przeprowadzą próbę sprawności fizycznej każdego ucznia i każdej uczennicy, którzy ukończyli 12 sty rok życia i nadeślą do Kuratorjum wykazy otrzymanych wyników. Termin przedłożenia wykazów ustanawia się dla szkół powszechnych—1 listopada b. r., dla wszystkich innych—1 października b. r.

2) Do zbadania sprawności fizycznej winna być dopuszczona wszystka młodzież powyżej 12-stu lat życia z wyjątkiem jedynie tych, którzy ze względów zdrowotnych zwolnieni są od uprawiania ćwiczeń cielesnych. Każda szkoła, która posiada stałą opiekę lekarską, przeprowadzi powyższą klasyfikację przy współudziale lekarzy szkolnych. Kierownicy szkół powszechnych odnoszą się w omawianej sprawie osobiście lub pisemnie do lekarzy szkolnych i rejonowych, którzy, w myśl odnośnych rozporządzeń Urzędu Wojewódzkiego, mają obowiązek pełnić dozór higieniczno-lekarski nad szkołami, a gdyby udział ich okazał się niemożliwy, czy wskutek odmowy lekarzy, czy też jakiegobądź innej przyczyny, kierownicy szkół sami przeprowadzą klasyfikację młodzieży i zwolnią od „próby“, a także od ćwiczeń wogóle, czasowo lub na przeciąg całego roku szkolnego, dzieci chore, fizycznie upośledzone, lub wybitnie niedorozwinięte. W osobnym spisie imiennym każda szkoła wykaże dzieci zakwalifikowane do zwolnienia i wyjaśni przyczynę tegoż odnośnie do każdego poszczególnego ucznia (nicy).

3) Wykazy, wymienione w 1-szym punkcie niniejszego rozporządzenia, należy sporządzić w następujący sposób: Jedną połowę arkusza zwykłego papieru podzielić na 10 rubryk, drugą zaś połowę zostawić czystą dla notowania wyników dalszych prób sprawności fizycznej, która będzie się odbywać stale na początku i na końcu każdego roku szkolnego. Tytuły rubryk będą następujące: liczba porządkowa (1), klasa (2) nazwisko i imię (3) data urodzenia (4) (rok i miesiąc), wzrost (5) w centymetrach bez butów, waga (6) w kilogramach bez ubrania (w koszuli tylko), skok z rozbiegiem w dal (7) w centymetrach, skok (8) z rozbiegiem w zwyz w centymetrach, bieg (9) sto metrów w sekundach (dla młodszych chłopców i dla dziewcząt sześćdziesiąt metrów), rzut kulą krokietową lub kamienną (10) 650 gramów wagi (dla młodszych chłopców i dla dziewcząt—350 gramów) w metrach.

UWAGA PIERWSZA: Chłopcy od 12 do 15 lat włącznie i dziewczęta od 12 do 14 lat włącznie zaliczają się do grupy „młodszych“, wszyscy powyżej tych lat do grupy „starszych“. Dzieci poniżej lat 12-stu, jak powiedziano

w 1 i 2 punktach niniejszego rozporządzenia, próbie nie podlegają, zatem niniejszy okólnik ich nie dotyczy.

UWAGA DRUGA: Ważenie dziewcząt przeprowadzą żony nauczycieli, chłopców mężowie nauczycielek. W szkołach o jednej samotnej sile nauczycielskiej czynność tę wykona nauczycielka, względnie nauczyciel, sąsiedniej szkoły.

UWAGA TRZECIA: Porządek wykazu uczniów należy zestawć według wieku uczniów. Spisy chłopców i dziewcząt sporządza się na oddzielnych arkuszach.

4) Przy dokonywaniu prób sprawności fizycznej należy się kierować przepisami i wskazówkami, które są przyjęte w lekkiej atletyce i sporcie i zostały zebrane w książce pod tytułem „Przepisy lekko-atletyczne”. Książka ta została wydana w r. 1925 przez Polski Związek Lekkoatletyczny i bezwzględnie winna się znajdować i w bibliotekach średnich zakładów naukowych. Nabyć ją można w Księgarni Wojskowej, a także w innych księgarniach w Warszawie. Kierownicy szkół powszechnych w razie potrzeby mogą się zwracać po wskazówki do panów oficerów, instruktorów wychowania fizycznego przy P. K. U., którzy nigdy nie odmawiają swej pomocy i zawsze w każdej potrzebie chętnie jej udzielają szkołom.

Kurator: (—) Sikora.

Kuratorjum
Okręgu Szkolnego
Wołyńskiego

Równe, dnia 22 września 1925 r.
poz. 116.

Do

Nr. 19304/O.25.

Dyrekcji Gimnazjów Państwowych,
Seminarijów Nauczycielskich oraz Pa-
nów Inspektorów Szkolnych w Okrę-
gu Szkolnym Wołyńskim.

W sprawie zawodów
międzyszkolnych w Ok-
ręgu Wołyńskim,

Przeprowadzone w dniach 23 i 24 maja 1925 r. I Między-
szkolne Zawody Sportowe młodzieży szkół państwowych
w Okręgu Szkolnym Wołyńskim, dały dotychczasowy obraz
poziomu wychowania fizycznego młodzieży szkół wołyńskich.

Zdając sobie dokładnie sprawę z ważności rozwoju fi-
zycznego młodzieży, Kuratorjum pragnie najbliższe zawody
sportowe, które mają się odbyć w maju 1926 r. w Łucku,
rozszerzyć tak, aby wzięła w nich udział również młodzież
szkół powszechnych, demonstrując na nich dorobek swojej
całorocznej pracy nad rozwojem fizycznym.

Dla ułatwienia nauczycielom pracy w ćwiczeniach fizycznych, oraz uzyskania jak największej sprawności organizacyjnej podczas przyszłych zawodów sportowych, Kuratorium już obecnie podaje do wiadomości poniżej umieszczony program tych zawodów.

Dla ożywienia zainteresowania sprawą wychowania fizycznego również miejscowego społeczeństwa, odbędzie się przed zawodami okręgowymi zawody powiatowe z udziałem szkół istniejących w każdym powiecie. W tym celu utworzone zostaną miejscowe Komitety organizacyjne, które zajmą się przygotowaniem zawodów powiatowych. Program zawodów powiatowych będzie taki sam jak zawodów okręgowych.

Podany poniżej program musi być ściśle stosowany, aby uniknąć niepotrzebnego zamieszania w czasie zawodów tak powiatowych jak i okręgowych.

Kurator (—) W. Sikora.

PROGRAM II-gich ZAWODÓW SPORTOWYCH MIĘDZYSZKOLNYCH MŁODZIEŻY SZKOLNEJ OKRĘGU SZKOLNEGO WOŁYŃSKIEGO.

I. Młodzież męska od lat 10 do lat 12.

Wiek rozumie się w ten sposób, że w roku 1926 uczeń zaczyna lat 10 lub kończy lat 12. Młodzież poniżej lub powyżej tej granicy do tej grupy bezwarunkowo nie może być dopuszczona.

Z a w o d y:

Po 8 zawodników z każdej szkoły.

Punkt I	Piłka latająca	W zawodach powiatowych grają wszystkie drużyny, w zawodach okręgowych bierze udział zwycięska drużyna powiatowa.
Punkt II	Ćwiczenia wolne 4 obrazy	Jak wyżej
Punkt III	Bieg z ustawieniem maczugi	Jak wyżej

II. Młodzież męska od 13 do 15 lat.

Wiek rozumie się w ten sposób, że w roku 1926 uczeń zaczyna 13 lub kończy lat 15. Młodzież poniżej lub powyżej tej granicy do tej grupy bezwarunkowo nie może być dopuszczona.

Czworobój w zastępach po 8 chłopców.

Punkt. zawodów	Rodzaj wyczynów	Dystans minimalny	O c e n a	U w a g i
1	Rzut kulą krokietową w dal ręką prawą i lewą	Średnia arytmetyczna 25 metrów	Za 25 metrów średnio = 0 punktów — za każde $\frac{1}{2}$ metra więcej = 1 pkt.	Kula drewniana o wadze 350 gramów. Rzut z koła o średnicy 2.13 m. Trzy rzuty ręką prawą i trzy rzuty ręką lewą. Bez rzutu próbnego.
2	Skok wzwyż przez łąkę. Z rozbiegiem dowolnym.	Wysokość 1.10 m.	Za skok 1.10 m. = 0 punktów. Za każdy cm. wyżej = 1 punkt.	Skok z rozbiegiem — styl dowolny. Trzy skoki.
3	Skok w dal z rozbiegiem	Odległość 3.50 metr.	Za skok 3.50 m. = 0 punktów. Za każde 5 cm. więcej = 1 punkt.	Rozbieg i styl dowolny
4	Bieg 60 metrów	Czas przebiegu 9 sekund.	Za 9 sekund = 0 punktów. Za krótszy — za każde $\frac{1}{5}$ sekundy 2 punkty więcej.	Tor oddzielny dla każdego zawodnika. Taśma na mecie.

III. Młodzież żeńska od 10 do 14 lat.
Wiek rozumie się jak w poprzednich rozdziałach.
Czworobój w zastępach po 12 dziewczyniek.

Punkt zawo- dów	Rodzaj wyczynów	Dystans minimalny	O c e n a	U w a g i
1	Skok wzwyż przez łatę	Wysokość 90 cm.	Za skok 90 cm. = 0 punktów. Za każdy 1 cm. wyżej 1 punkt	Skok z rozbiegiem — styl dowolny. 3 skoki.
2	Wścig piłek w rzędach	Dystans 72 m. rozwstawienie uczestników po 6 metrów	Drużyna zwycięska otrzymuje 30 punktów Każda następna o 1 punkt mniej.	
3	Skok wdal	Odległość 2.80 m.	Za skok 2.80 = 0 punktów. Za każde 5 cm. dalej = 1 punkt.	Z rozbiegiem, styl dowolny 3 skoki
4	Bieg 60 metrów	Czas przebiegu 10 sekund	Za 10 sekund = 0 punktów. Za krótszy — za każde $\frac{1}{5}$ sekundy = 2 punkty więcej.	Tor oddzielny dla każdej za- wodniczki. Taśma na mecie.

IV. Pięciobój wojskowo-sportowy w zastępach po 8 chłopców.

Młodzież męska od 16 do 18 lat.

Wiek rozumie się jak przy punkcie III.

Punkt zawo- dów	Rodzaj wyczynów	Dystans	O c e n a	U w a g i
1	Rzut granatem ręką prawą i lewą	Średnia arytmetyczna 33 metr.	za 33 metrów = 0 punktów. Za każde $\frac{1}{2}$ metra więcej = 1 punkt.	Granat ćwiczebny wojskowy A. C. bez zapalnika, pusty. Rzutów trzy.
2	Skok w dal	Dystans 4,50 m.	Za skok 4,50 m. = 0 punktów. Za każde 5 cm. więcej 1 punkt więcej.	Skok z rozbiegiem. 3 skoki.
3	Bieg 100 metrów	100 metrów	Za 13 sekund = 0 punktów. Za każde $\frac{1}{5}$ sek. przedzej 2 punkty więcej.	Tor oddzielny dla każdego zawodnika.
4	Chód z karabinem i ładownicą	Dystans 3000 metrów	Drużyna zwycięska 30 punktów. Każda następna 1 punkt mniej.	Ocena według kolejności przybycia całości drużyny.
5	Strzelanie	Dystans 100 metrów	Za największą ilość punktów strzeleckich 30 punktów. Każdej na- stępnej 1 punkt mniej.	Strzelanie według przepisów wojskowych. Tarcze olimpijskie.

V. Czworobój dla dziewcząt
Zastępy po 8 dziewcząt od lat 15 do 18.

Punkt zawo- dow	Rodzaj wyczynów	Dystans minimalny	O c e n a	U w a g i
1.	Rzut piłką koszy- kową		Rzut najdalej = 30 punktów. Za każdy $\frac{1}{2}$ metra mniej = 1 punkt mniej	Rzut z koła o średnicy 2.13 metrów. Styl dowolny. Rzut oburącz. Trzy rzuty, bez rzutu próbnego.
2.	Stafeta 8 60 met.	Dystans 480 metrów	Za najlepszy czas 30 punktów. Za każde $\frac{1}{3}$ sekundy później od pierwszej zawod- niczki i punkt mniej	
3.	Skok w dal	Dystans 3.00 metry	Za skok do 3.00 me- trów = 0 punktów za każde 5 cm. dalej 1 punkt.	Skok z rozbiegiem, styl, do- wolny trzy skoki
4.	Rzut oszczepem		Rzut najdalej = 30 punktów. Za każde $\frac{1}{2}$ metra mniej — 1 pkt. mniej	Rzut ręką dowolną, styl szwedzki z rozbiegiem. Trzy rzuty. Oszczepy przepi- sowe bambusowe wykluczone

VI. Pięciobój lekkoatletyczny w zastępach po 4 zawodników.

Młodzież męska od lat 16 do 18.

Wiek rozumie się jak podano w poprzednich rozdziałach.

Punkt zawodów	Rodzaj wyczynów	Dystans minimalny	O c e n a	U w a g i
1.	Skok w dół	Dystans 4,80 m.	Skok 4,80 m. = 0 punktów. Za każde 5 cm. więcej 1 punkt więcej	Rozbieg — styl dowolny Trzy skoki
2.	Sztafeta olimpijska 100 + 200 + 300 + 400 kłów	Dystans 1000 met.	Za najlepszy czas 30 punktów. Za każde $\frac{1}{5}$ sekundy później od najlepszego — 1 punkt mniej	Bieg według przepisów Polskiego Związku Lekkoatletycznego
3.	Bieg z płotkami	Dystans 110 met.	Czas minimalny 16 sek. = 0 punktów. Za każde $\frac{1}{5}$ sekundy szybciej — 1 punkt więcej	Bieżnia dla każdego zawodnika oddzielna. 10 płotków wysokości 1,06 m. Szczegóły w przepisach P. Zw. Lekkoatletycznego.
4.	Rzut oszczepem	Dystans minim. 32 metry	Za rzut 32 metry = 0 punktów. Za każde $\frac{1}{2}$ m. dalej 1 punkt więcej	Ręka dowolna — styl szwedzki, rzutów 3 z rozbiegu. Oszczep. przepisowy wagi 800 gr. dług. 2,6 m. Oszczepy bambusowe wykluczone
5.	Skok o tyczce	Dystans minimalny 2,40 m.	Za skok 2,40 m. = 0 punktów. Za każde 5 cm. wyżej = 1 punkt więcej	Zaczynać od 1,80 m. rozbieg, styl dowolny

We wszystkich wyczynach w pięcioboju obowiązują przepisy P. Zw. Lekkoatletycznego z r. 1925.

Sztafeta kolarzy.

Zgłaszają się drużyny z poszczególnych szkół. Dystans zależny od ilości zawodników z poszczególnych zakładów. Wskazana ilość przynajmniej 12 u kolarzy z każdej szkoły. Każdy uczestnik sztafety pokrywa przestrzeń 4 kilometrów.

Piłka koszykowa.

Zawody drużyn odbędą się we wszystkich powiatach, podczas zawodów powiatowych. Zwycięskie drużyny przeprowadzają ostateczną rozgrywkę w czasie zawodów okręgowych.

Wszeikie prawidła gier podane będą jako załączniki do następnych numerów „Dziennika Urzędowego Kuratorjum O. S. Wol.” — lub wydane w oddzielnych broszurach.

PRAWIDŁA OGÓLNE

jakie będą stosowane przy obliczaniu punktów.

1. Przy poszczególnych trój — czworo i pięciobojach o zwycięstwie decyduje suma punktów, jakie zostaną zdobyte przez wszystkich uczestników, biorących udział w danym wieloboju. Zwycięża drużyna posiadająca największą ilość punktów.
2. Nagrodę przechodnią dla młodzieży męskiej zdobywa szkoła za najlepsze wyćwiczenie ogółu młodzieży męskiej.

Miernikiem zwycięstwa będzie suma punktów zdobyta przez młodzież w wielobojach wymienionych w rozdziałach II, IV i VI.

Szkoła, której wyniki obliczone z wyczynów wymienionych w rozdziałach II, IV i VI dadzą najwyższą ilość punktów uznana zostanie za zwycięską.

Normy te stosowane będą tak w zawodach okręgowych jak i powiatowych.

3. Wymienione zasady równoznacznie stosowane będą do drużyn żeńskich, biorących udział w wielobojach wymienionych pod II i V.

4. Wykluczone jest branie udziału przez jednego zawodnika w kilku wielobojach. W wypadkach udziału zawodnika nie w tym wieloboju, do którego został zgłoszony, następuje dyskwalifikacja całej drużyny. Niedopuszczalne jest również zastępstwo zawodników w poszczególnych wyczynach. W razie zastępstwa następuje dyskwalifikacja drużyny. Zastępca dopuszczalny jest jedynie w wypadkach zgłoszonych przed całością zawodów.

5. Za tak zwane „podstawianie” jednych zawodników w miejsce drugih w czasie zawodów — drużyna będzie zdyskwalifikowana.

6. Do każdego wieloboju, może poszczególne gimnazjum lub szkoła powszechna wystawić kilka drużyn, przyczem jednak obowiązują zastrzeżenia wyszczególnione w punktach 4 i 5.

7. O ile szkoła wystawia do zawodów więcej, jak jedną drużynę, do ogólnej sumy punktów zdobytych przez poszczególną szkołę liczą się tylko punkty zdobyte przez drużynę najlepszą. Uzyskane punkty przez drużynę słabszą do ogólnej sumy się nie wliczają. Do obliczenia wzięte będą wyczynny uzyskane przez najlepsze w danym wieloboju drużyny, o ile szkoła wystawia tych drużyn kilka.

Uwaga: Zaznacza się że im więcej drużyn i do większej ilości wielobojów poszczególna szkoła wystawi—zyskuje temwiększe szanse zwycięstwa ogólnego i zdobycia nagrody przechodniej.

Przepisy ogólne, obowiązujące w czasie zawodów powiatowych i okręgowych.

1. Do zawodów stanąć może tylko ten uczestnik, który zostanie przez lekarza szkolnego uznany za zdolnego do ćwiczeń fizycznych i zawodów.

2. Do zawodów dopuszczeni będą tylko ci zawodnicy, którzy posiadać będą strój lekkoatletyczny, składający się:

a) dla chłopców: z gimnastycznej koszulki trykotowej bez rękawów, lub z krótkimi rękawkami, oraz krótkich spodenek lekkoatletycznych.

b) dla dziewcząt: wolna bluzka krojem koszulowym z niewązkiemi rękawami z marynarskim kołnierzem, szarawarki gimnastyczne na gumce pod kolanami, na to spódniczka układana lub plisowana.

Dla wszystkich obuwie ćwiczebne.

Celem ujednostajnienia ubioru, oraz możliwości łatwego rozróżnienia zawodników, ustala się następujące barwy dla poszczególnych szkół.

1. Szkoły średnie:

Gimnazjum państwowe Dubno:

Chłopcy, białe koszulki z herbem miasta, wyszytym na koszulce, spodenki granatowe z białemi lampasami.

Dziewczęta: granatowe spódniczki, białe bluzki z herbem miasta, kołnierz bluzki biały z czarną tasiemką naszytą. Na głowach białe siatki.

Gimnazjum państw. Kowel.

Chłopcy: białe koszulki z herbem miasta wyszytym na koszulce, spodenki granatowe z niebieskim lampasem.

Dziewczęta: granatowe spódniczki, białe bluzki z herbem miasta, kołnierz bluzki granatowy z niebieską tasiemką. Na głowach niebieskie siatki.

Gimnazjum państwowe Ostróg.

Chłopcy: granatowe spodnie z czerwonym lampasem, białe koszulki z herbem miasta.

Dziewczęta: granatowe spódniczki, białe bluzki z herbem miasta, kołnierz czerwony z granatowymi tasiemkami. Na głowach czerwone siatki.

Seminarjum państw. Ostróg.

Chłopcy: granatowe spodnie z ciemno-zielonym lampasem, białe koszulki z wyszytym herbem miasta, pod nim litery S. O. w formie monogramu w kolorze zielonym.

Dziewczęta: granatowe spódniczki, białe bluzki z herbem i monogramem jak chłopcy, kołnierze ciemno-zielone z białą tasiemką. Na głowach zielone siatki.

Gimnazjum państwowe Równe.

Chłopcy: koszulki białe z czerwonymi obszyciami z herbem miasta, spodenki granatowe z czerwono-białym lampasem.

Dziewczęta: sukienki granatowe, bluzki białe z czerwono-białymi tasiemkami i herbem miasta na bluzkach. Na głowie czarne siatki.

Szkola handlowa Równe:

Chłopcy: granatowe spodnie z żółtymi lampasami i białe koszulki z herbem miasta. Pod herbem godło szkół handlowych i litera R. Kolor żółto złotawy.

Dziewczęta: granatowe spódniczki, białe bluzki z żółtymi kołnierzami. Herb i godło jak u chłopców. Siatki na głowach żółte.

Gimnazjum państw. Łuck.

Chłopcy: spodenki granatowe z fioletowymi lampasami, koszulki białe z herbem miasta.

Dziewczęta: granatowe spódniczki, białe bluzki z herbem miasta, kołnierze fioletowe. Siatki na głowach fioletowe.

Seminarjum Nauczycielskie Łuck.

Chłopcy: granatowe spodenki ciemno-czerwone lampasy, białe koszulki z herbem miasta, pod nim litery S. Ł.

Dziewczęta: granatowe spódniczki, białe bluzki z herbem i literami jak dla chłopców, kołnierze ciemno czerwone (bor-do). Ciemno-czerwone siatki na głowach.

Szkola handlowa Łuck.

Chłopcy: granatowe spodenki z brązowymi lampasami, białe koszulki z herbem miasta, godłem szkół handlowych i literą Ł.

Dziewczęta: granatowe spódniczki, białe bluzki z brązowymi kołnierzami. Herb i godło jak dla chłopców. Brązowe siatki na głowach.

Gimnazjum państwowe Włodzimierz.

Chłopcy: granatowe spodniki z jasno-zielonemi lampasami, białe koszulki z herbem miasta.

Dziewczęta: granatowe spódniczki, białe bluzki z jasno-zielonemi kołnierkami z herbem miasta na bluzkach. Jasno-zielone siatki na głowach.

Zdobunów — Tiuniki greckie z czerwonemi obszyciami.

Wszystkie gimnazja oprócz powyższych odznak winny posiadać naszytą u chłopców na lewej stronie przodu koszulki, dziewczęta na lewem ramieniu bluzki—wstążeczkę koloru swego zakładu rozmiaru $1\frac{1}{2}$ —6 cm. z napisem lub drukiem nazwy miejscowości gimnazjum np. „Gimn. Łuck“.

Dla zawodników szkół powszechnych ustala się barwy według powiatów, t. j. każda drużyna z danego powiatu przybywa w stroju wykonanym jak podano dla gimnazjów. Chłopcy przybywają w spodnikach granatowych i białych koszulkach z pasem 5 cm. szerokim umieszczonym poprzecznie, koloru jak niżej. Dziewczęta otrzymują białe bluzki z kołnierzem granatowym obszytym dwoma białemi tasiemkami. Spódniczki granatowe obszyte u dołu taśmą 5 cm. szeroką, koloru jak niżej podano.

Ustala się kolory dla następujących powiatów:

Szkoły powszechne powiatu: Dubno—kolor biały. Horochów—kolor brązowy. Kowel—kolor jasno niebieski. Luboml—kolor żółty. Łuck—kolor fioletowy. Kostopol—kolor szafirowy. Równe — kolor czerwony-jasny. Krzemieniec — kolor ciemnoczerwony (bordo). Włodzimierz—kolor jasno zielony. Zdobunów—kolor ciemno-zielony.

Ministerstwo

Wyznań Religijnych i
Oświecenia Publicznego

Nr. 3938/0.

W sprawie zaopatrzenia lokali
szkolnych w naczynia do my-
cia rąk.

poz. 117.

O k ó ł n i k

Do

Kuratorów wszystkich Okręgów
Szkolnych, Inspektorów Szkol-
nych i do ogółu nauczycielstwa.

W licznych swoich rozporządzeniach, dotyczących wychowania fizycznego działwy i młodzieży szkolnej, Ministerstwo wielokrotnie podkreślało, że na stronę czystości ciała, bielizny i odzieży uczniów i uczenie kładzie szczególny nacisk i poleciło nauczycielstwu na tę stronę wychowawczą, jako na podstawowe zagadnienie kulturalne, zwracać specjalną uwagę.

W niniejszym okólniku Ministerstwo ma na myśli głównie zwalczanie brudnego stanu rąk działwy szkolnej. Spożywając bowiem brudnymi rękoma pokarmy, dziecko wprowadza do ust zarazki różnych chorób, pocierając brudnymi palcami oczy, może spowodować niebezpieczne zapalenie powiek, dotykając brudnymi rękoma pozbawionej naskórka, skaleczonej skóry, może spowodować zakażenie krwi, nie mówiąc już o plamieniu brudnymi rękoma książek, zeszytów, mebli szkolnych i t.p.

Nauczycielstwo winno przeto jaknajstaranniej wdrażać działwę szkolną, zwłaszcza młodszą, do wielkiej dbałości o utrzymanie w należytej czystości rąk i kategorycznie żądać, by przychodziła do szkoły nie tylko z czysto umytą twarzą, szyją lecz i z czystymi rękoma.

W razie zabrudzenia w szkole rąk, jak również po wyjściu z ustępów dziecko powinno mieć zabezpieczoną możność umycia rąk w szkole.

W tym celu zarządzam, ażeby każda szkoła, zarówno o najniższym typie organizacyjnym (jednoklasówki), jak i najwyższym (siedmioklasówki, szkoły średnie, zawodowe) została zaopatrzona w naczynia lub przyrządy do mycia rąk.

W szkołach, wznoszonych według wymagań współczesnej higieny i techniki, zwłaszcza, gdzie istnieją urządzenia wodociągowe ogólne lub miejscowe, wszędzie obok miejsc ustępowych zwykle przeznacza się pomieszczenie na kilka umywalk, obok których wiszą ręczniki i leżą mydła. Natomiast tam, gdzie urządzeń kanalizacyjno wodociagowych nie zaprowadzono, a zwłaszcza w małych szkołach wiejskich, tam często o tem ważnem urządzeniu higienicznym wcale nie pomyślano.

Otóż kierownictwo tych szkół powinno w jaknajkrótszym czasie postarać się o zaprowadzenie wspomnianych wyżej urządzeń. Wystarczy mały zbiornik wody, zaopatrzony w kurek, rynienka blaszana, pochyło ustawiona przy ścianie, z otworami w części bardziej poziomej i duży kubel do ściekającej wody. Obok na wałku drewnianym (pożądany jest szklany) ręcznik, zeszyty na końcach, luźno się obracający i mydło, leżące swobodnie na podstawie.

Wszystkie te przybory powinny być umieszczone albo w zewnętrznej części pomieszczenia ustępowego, tam, gdzie ustępy są urządzone nazewnętrz budynku szkolnego, albo też, zwłaszcza gdy chodzi o małe szkółki, winny się znajdować w sieni lub korytarzu. W mroźne dni zimowe należy naczynia wypełniać wodą przed lekcjami i opróżniać po lekcjach w celu zapobiegania zamarzaniu w nich wody.

Uczniowie dyżurni mogą czuwać nad tem, ażeby np. dzieci nie wycierały w ręcznik rąk niedość starannie umytych, ażeby nie rozlewały wody i t. p.

Koszta tych urządzeń higienicznych, jako koszty świadczeń, związanych z utrzymaniem czystości, powinny w tych

wypadkach, gdy chodzi o publiczne szkoły powszechne i szkoły samorządowe w całości obciążyć gminy, gdy chodzi o szkoły prywatne — właścicieli prywatnych, a w szkołach państwowych należy na ten cel obciążyć pozycję inwestycji szkolnych ew. pozycję utrzymania czystości w szkole.

Kuratorjum
Okregu Szkolnego
Wołyńskiego

Nr. 17643/O/24

Równe, dnia 2 września 1925 r.

Do

Władz Szkolnych I-szej Instancji oraz
wszystkich szkół prywatnych w Okre-
gu Wołyńskim.

Kuratorjum podaje do wiadomości powyższy okólnik Ministerstwa i zarządza, ażeby wszystkie bez wyjątku szkoły do niego się zastosowały i przed dniem 1-go stycznia 1926 roku zawiadomiły Kuratorjum o wykonaniu zawartego w nim rozporządzenia. Inspektoraty Szkolne w tym samym terminie podadzą wykaz szkół w ich powiatach, które nie zdążyły jeszcze zaopatrzyć się we wspomniane urządzenia higieniczne i wyjaśnić powody tegoż.

Panowie wizytatorzy podczas wizytacji szkół będą zwracać uwagę na ten szczegół higieniczny i umieszczać go w swych sprawozdaniach wizytacyjnych. Kuratorjum nie wątpi, że przy dobrej woli Władz Szkolnych i ogółu nauczycielstwa po kilku miesiącach nie będzie na terenie Wołynia ani jednej szkoły, nie posiadającej wspomnianych urządzeń higienicznych.

Kurator wz. Stefan Język.

Kuratorjum
Okregu Szkolnego
Wołyńskiego

Nr. 18917/O/25.

Robota ławek szkolnych.

Równe, dn. 17 wrześni^h 1925 r.

Poz. 118.

Do

Władz Szkolnych I Instancji, Dyrekcyi
wszystkich Szkół Prywatnych Ogólnokształcących, Seminarjów i Preparand
Nauczycielskich, oraz Szkół Zawo-
dowych w Okregu Wołyńskim.

W ostatnim roku niektóre szkoły zostały zaopatrzone w nowe ławki. Należy z przykrością zaznaczyć, że wszystkie te ławki nie odpowiadają przepisom higieny i dlatego muszą być uznane za niezdatne do użytku.

Tak niefortunne zapoczątkowanie niesłuchanie ważnej dla szkolnictwa sprawy skłoniło Kuratorjum do ujęcia w swe ręce akcji budowy ławek szkolnych.

Wychodząc z założenia, że tylko takie ławki będą zupełnie dobre, które zostaną sporządzone według najnowszych wzorów i pod odpowiednią kontrolą, Kuratorjum poczyniło starania o to, ażeby w Równem powstała pracownia, któraby wyrabiała ławki wzorowe, według modeli sprowadzonych z Warszawy i pod nadzorem specjalnej komisji w tym celu powołanej.

Powyższa komisja będzie czuwać nie tylko nad tem, ażeby ławki sporządzone w wymienionej pracowni, odpowiadały najnowszym wymaganiom higieny, pedagogiki i techniki, lecz także nad tem, ażeby się one kalkulowały możliwie najtaniej i były robione z odpowiedniego pod każdym względem materiału.

Podając powyższe do wiadomości wszystkich szkół, Kuratorjum poleca dyrekcjom szkół państwowych wszelkie zamówienia na ławki szkolne załatwiać w wymienionej pracowni, kierując narazie je do Kuratorjum na imię referenta higieny szkolnej i wychowania fizycznego.

Co do szkół prywatnych i powszechnych, to one również mogą zamawiać dla siebie ławki z wymienionej pracowni, postępując w sposób, wskazany dla szkół państwowych, gdyby zaś z tego korzystać nie chciały, to w każdym razie winny się zgłosić do tejże pracowni po dokładne wzory każdej części ławki, które dadzą możność wykonania u siebie na miejscu zupełnie prawidłowych ławek szkolnych.

Przy zamawianiu ławek, czy też ich wzorów, należy posługiwać się następującą tabelką, w której Nr.Nr. ławek odpowiada wzrostowi dziecka w centymetrach.

Nr. ławki		1	2	3	4	5	6	7	8
Wzrost dziecka w centm.	od	100	111	121	132	144	156	168	180
	do	110	120	131	143	155	167	179	i wy- żej

Przy zamawianiu ławek należy wymienić tylko numery i ilość ławek potrzebnych dla danego wzrostu.

Zechcą p.p. Dyrektorowie i Inspektorowie szkolni podać treść powyższego pisma do wiadomości magistratów, sejmików, groma nauczycielskiego i komitetów rodzicielskich,

(—) Kurator wz. Stefan Język.

Kuratorjum
Okręgu Szkolnego
Wołyńskiego

Nr. 19838/I./25.

W sprawie: wizytacji nauki religii prawosławnej.

Równe dnia 22 września 1925 r.
poz. 119.

Do

Panów Inspektorów Szkolnych i Kierowników Publicznych Szkół Powszechnych w Okręgu Szkolnym Wołyńskim.

Niniejszem zawiadamiam Panów, że Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego reskryptem z dnia 21 kwietnia 1925 r. Nr. 5401/I zgodnie z pismem J. E. Ks. Metropolity Kościoła Prawosławnego w Polsce z dnia 19 marca 1925 r. L. 435, powierzyło Księdzu Protorejelowi Benedyktowi Turkiewiczowi, Proboszczowi cerkwi Św. Cyryla i Metodego w Ostregu, nadzór nad nauką religii prawosławnej w publicznych szkołach powszechnych na terenie Diecezji Prawosławnej Wołyńskiej.

Kurator W. Sikora.

Ministerstwo
WYZNAŃ RELIGIJNYCH
i OŚWIECENIA PUBLICZNEGO

Warszawa.

Dn. 18 lipca 1925 r.

Nr. 8510/II. P./25.

W sprawie dyplomów nauczycielskich absolwentów Krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych i Warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych.

O D P I S.

poz. 120.

Do

Zarządu Głównego Towarzystwa nauczycieli szkół średnich i wyższych

w Warszawie.

ul. Bracka 18 m. 4.

Odpowiadając na pismo z dnia 5 czerwca b. r. L. 1373 Ministerstwo wyjaśnia, co następuje:

1. Nauczycielom rysunków, którzy posiadają świadectwo ukończenia studjów w Krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych, przysługuje w zasadzie prawo ubiegania się o dyplom nauczycielski na podstawie art. 5 lit. j. ustawy z dnia 26 września 1922 r. dotyczącej kwalifikacyj zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych (Dz. U. R. P. z r. 1922 Nr. 90 poz. 828), o ile wykazą się przewidzianą powołanym artykułem przynajmniej 2-letnią, przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uznaną za zadawalającą praktyką szkolną nau-

czycielską, w wymiarze przynajmniej 14 godzin tygodniowo, odbytą przed 1 stycznia 1923 r.

2. Nauczyciele rysunków, którzy nie posiadają świadectwa ukończenia studjów w Krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych, posiadają jednak częściowo odbyte w niej studia (lub nawet ich nie posiadają), mogą w zasadzie ubiegać się o przyznanie im kwalifikacyj i dyplomu nauczycielskiego na podstawie art. 6 (punkty a, b, c.) powołanej ustawy, o ile odpowiadają warunkom w odnośnych punktach tego artykułu przewidzianym.

3. Nauczyciele rysunków, którzy ukończyli Warszawską Szkołę Sztuk Pięknych (dawną, bo o taką tylko może w danym wypadku chodzić), mogą w zasadzie ubiegać się o przyznanie im kwalifikacyj i dyplomu nauczycielskiego na podstawie art. 6 punkt b lub c, powołanej ustawy, albo też na podstawie art. 6 punktu d, wprowadzonego do powołanej ustawy ustawą z dnia 16 lipca 1924 (t. zw. nowelą) — o ile przedstawia świadectwa, mogące być uznane za świadectwa pomyślnego ukończenia tej szkoły.

Powyższe wyjaśnienie w niczem nie narusza terminów ustanowionych w art. 10 powołanej wyżej ustawy.

Sprawa powołania Okręgowych instruktorów do nauczania rysunków będzie załatwiona stopniowo równolegle z akcją tworzenia ośrodków instrukcyjnych w zakresie różnych przedmiotów nauczania, która to akcja jest już od dłuższego czasu w toku.

Minister:

Do

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wołyńskiego

w Równem.

do wiadomości.

Za Ministra:

w. z. D-r. Z. Zagórowski.

Dyrektor Departamentu.

Kuratorjum
Okręgu Szkolnego
Wołyńskiego

Nr 16959/III/25.

do wiadomości.

Równe, dnia 3 września 1925r.

Dyrekcjom Gimnazjów Państwowych
i prywatnych Okręgu Wołyńskiego.

Za Kuratora: Fr. Oziebło.

Prezydjum Rady
Ministrów

L. 19022.

Przyjmowanie do służby
państwowej osób odby-
wających studia.

poz. 121

O d p i s.

Warszawa, dn. 24 czerwca 1925 r.

O K Ó L N I K Nr. 72

Do

Wszystkich Ministerstw

w Miejscu.

Według dytychczasowej praktyki przyjmują niektóre Mini-
sterstwa do służby państwowej w charakterze urzędników
w rozumieniu ustawy o państwowej służbie cywilnej osoby
odbywające studia.

Praktykę tę należy uważać za niewłaściwą z jednej stro-
ny dlatego, że cierpi na tem należyte odbywanie studjów,
gdyż urzędnik taki zajęty pracą biurową w godzinach, w któ-
rych odbywają się wykłady, nie może na nie uczęszczać, —
z drugiej zaś strony — ze względów polityki personalnej, gdyż
urzędnik taki, o ile po ukończeniu studjów pozostaje nadal
w służbie państwowej, co zwyczajnie ma miejsce, jest w lep-
szem położeniu od tego, który wstąpił do służby dopiero po
ukończeniu studjów, zyskuje on bowiem kilka lat służby wię-
cej, co ma dla niego znaczenie przy wymiarze urlopu wypo-
czynkowego przy awansach i przy wymiarze szczebla uposa-
żenia.

Z powyższych względów w porozumieniu z P. Ministrem
Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uznają za koniecz-
ne ograniczenie przyjmowania do służby państwowej osób,
odbywających studia, w tym kierunku, że mogą być one przy-
mowane do służby jedynie w charakt rze pracowników kon-
traktowych i proszę o wydanie w myśl powyższego stosow-
nych zarządzeń.

Prezes Rady Ministrów

(—) Wł. Grabski.

Ministerstwo

WYZNAŃ RELIGIJNYCH
i OŚWIECENIA PUBLICZNEGO

P. P. Kuratorom Okręgów Szkolnych

i Wizytatorowi Liceum Krzemienieckiego

Warszawa dn. 6.VII 25 r.

Nr. 6188/25/O.Prez.

do wiadomości i stosowania się.

Za Ministra (—) L. Mikułowski.

w/z Dyrektora Departamentu.

Kuratorjum
Okręgu Szkolnego
Wołyńskiego

Równe, dnia 7 września 1925 r.

Nr. 15049/0.

Władzom Szkolnym I Instancji
w Okręgu Szkolnym Wołyńskim

W sprawie przyjmowania
kandydatów do służby
państwowej.

przesyła się do wiadomości i ścisłego stosowania.
Kurator **W. Sikora.**

Prezydjum
Rady Ministrów

Poz. 122.

Odpis.

Warszawa, dn. 30 czerwca 1925 r.

Nr. 2699.

Okólnik Nr. 73.

Badanie lekarskie kandy-
datów do służby państw.

Do

Wszystkich P.P. Ministrów

w miejsu.

Art. 6 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) wśród warunków, wymaganych od kandydatów do służby państwowej, wymienia uzdolnienie fizyczne i umysłowe do pełnienia odnośnych obowiązków służbowych: rozporządzenie zaś Rady Ministrów dotyczące służby przygotowawczej i egzaminu praktycznego kandydatów do służby państwowej przewidują, że przed przyjęciem do służby przygotowawczej władza powołana do mianowania zasięga opinii lekarza urzędowego co do stanu zdrowia kandydata.

Celem unormowania trybu postępowania przy poddawaniu kandydatów do służby państwowej badaniu lekarskiemu ustala się w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych (Generalną Dyrekcją Służby Zdrowia), co następuje:

Władza powołana do przyjęcia kandydata do służby zarządza zbadanie jego stanu zdrowia przez lekarza urzędowego, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania kandydata. W wyjątkowych wypadkach może władza polecić zbadanie lekarzowi urzędowemu w miejsu siedziby władzy, o ile okaże się to wskazaniem dla uproszczenia trybu załatwienia sprawy ze względu na chwilowy pobyt kandydata w miejsu siedziby władzy.

Przez lekarza urzędowego rozumie się lekarza powiatowego, w miastach zaś wydzielonych lekarza pełniącego obowiązki lekarza powiatowego, w mieście Warszawie lekarza Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę.

Lekarz winien przeprowadzić badanie według instrukcji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Generalnej Dyrekcji Służby Zdrowia) z dnia 16 września 1924 r. Nr. Z. O. 6509/24 r. Wynik badania w formie świadectwa lekarskiego, sporządzonego według wzoru, dołączonego do instrukcji, przesyła lekarz w drodze urzędowej władzy, od której otrzymał polecenie. O ile kandydat cierpi na przemijającą chorobę, lekarz urzędowy odracza badanie i wyznacza powtórny termin badania, zawiadamiając o tem równocześnie władzę.

Celem stwierdzenia zdolności do pełnienia obowiązków służbowych, wymaganej w art. 6 ustawy o państwowej służbie cywilnej, badanie lekarskie winno mieć miejsce, — jak to zresztą unormowano w rozporządzeniach, dotyczących służby przygotowawczej i egzaminu praktycznego kandydatów do służby państwowej przed przyjęciem do służby.

Poddawanie badaniu lekarskiemu funkcjonariuszów, pełniących już służbę, w tym jedynie celu, by uczynić zadość postanowieniu art. 6 ustawy o państwowej służbie cywilnej — jak to niekiedy jest praktykowane — należy uznać zasadniczo za nieracjonalne i zbędne.

Równocześnie nadmienia się, że urlopy dla poratowania zdrowia, o których mowa w drugim ustępie art. 28 i w art. 38 ustawy o państwowej służbie cywilnej, winny być udzielane tylko na podstawie świadectwa lekarskiego przyczem władza może według swego uznania zarządzić zbadanie funkcjonariusza przez lekarza urzędowego.

Proszę Pana Ministra o wydanie w myśl powyższego stosownych zarządzeń.

Prezes Rady Ministrów (—) W. Grabski.

Ministerstwo
Wyznań Religijnych
i Oświec. Publiczn.

PP. Kuratorom Okręgów Szkolnych,
Wizytatorowi Liceum Krzemienieckiego.

WARSZAWA

Dn. 6 lipca 1925 r.
Nr. 6227/25. O. Prez.

Do wiadomości i zastosowania się.

Za Ministra (—) Dr. Z. Mikułowski
wz. Dyrektora Departamentu.

Kuratorjum
Okręgu Szkolnego
Wołyńskiego

Równe, dnia 3 września 1925 r.

Do

Nr. 15044/O./25.

Władz Szkolnych i Instancji w Okręgu Szkolnym Wołyńskim.

Badanie lekarskie kandydatów do służby państw.

Przesyła się do wiadomości i ścisłego stosowania.

Kurator (—) W. Sikora.

MINISTERSTWO

Wyznań Rel. i Oświecenia
Publicznego

Odpis.

poz. 123.

Dn. 24 czerwca 1925 r.

Do

Nr. 6007/25/O. Prez.

Kuratorjów Okręgów Szkolnych.

Sprawa zaliczek dla funkcyj-
narjuszów kontraktowych
i prowizorycznych.

Wskutek przekładania wniosków o przyznanie bezprocentowych zaliczek na uposażenie przez poszczególne Kuratoria Okręgów Szkolnych, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego stwierdziło, iż władze te bądź to wprost do Ministerstwa Skarbu nadsyłają również do decyzji podania o zaliczki funkcjonarjuszów państwowych, których służba ma charakter prowizoryczny.

Wychodząc z zasady, że ustawa z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924) nie daje podstawy prawnej do udzielania zaliczek funkcjonarjom kontraktowym względnie prowizorycznym—Ministerstwo W. R. i O. P. poleca, aby Kuratoria Okręgów Szkolnych zaniechały przesyłania takich podań do Ministerstwa, względnie do Ministerstwa Skarbu i na przyszłość ściśle przestrzegały postanowień punktu II okólnika Prezydium Rady Ministrów Nr. 544 z dnia 21 stycznia 1924 roku (vide zarządzenie tutejsze Nr. 739-F. 24 z dnia 28 stycznia 1924 r.)

Zarazem Ministerstwo W. R. i O. P. oświadcza, iż w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie możliwym jest przyjście z pomocą takim funkcjonarjom prowizorycznym we własnym zakresie działania przez udzielenie zapomogi z ogólnych funduszy zapomogowych, przewidzianych w § 2 budżetu na rok 1925.

W związku z powyższem wyjaśnia się, że ogólne upoważnienie, wydane Kuratorjom Okręgów Szkolnych do bezpośredniego znoszenia się z Ministerstwem Skarbu na wypadek potrzeby przyznawania zaliczek w wymiarze wyższym od sum dwumiesięcznego uposażenia, określony okólnikiem Ministerstwa Nr. 2771/24 S. z dnia 4 września 1924 r. zachowuje nadal moc obowiązującą.

Za Ministra: (—) Mikułowski
wz. Dyrektor Departamentu.

Kuratorjum
Okręgu Szkolnego
Wołyńskiego

Równe, dnia 17 września 1925 r.

Nr. 12807/O|25.

Władzom Szkolnym I Instancji w
Okręgu Szkolnym Wołyńskim.

W sprawie: zaliczki dla
funkcjonariuszów kon-
traktowych.

Przesyła się do wiadomości.

Kurator: wz. **Stefan Język.**

Kuratorjum
Okręgu Szkolnego
Wołyńskiego
Nr. 19299/O/25.

Równe dnia 22 września 1925 r.
poz. 124.

Do

Władz Szkolnych I Instancji w Okrę-
gu Szkolnym Wołyńskim.

W sprawie paszportów
ulgowych.

Niniejszem podaje do wiadomości część rozporządzenia Ministra Skarbu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 28 sierpnia 1925 r. w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę, ogłoszonego w „Monitorze Polskim” z dnia 1 września 1925 r. Nr. 201.

Kurator. (—) **W. Sikora.**

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu, w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 28 sierpnia 1925 r.

W celu wykonania ustawy z dnia 17 lipca 1924 r. w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę.

Na zasadzie artykułów 1 i 4 ustawy z dnia 17 lipca 1924 roku w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 672) zarządza się, co następuje:

§ 1. A) Oprócz opłat, przewidzianych w art. 3 ustawy z dnia 17 lipca 1924 r. w sprawie opłat za paszporty na wyjazd zagranicę, ustala się opłaty:

a) za paszport zagraniczny 500 zł.

b) za zezwolenie na ponowny wyjazd 500 zł.

c) za paszport wielokrotny (na wielokrotne przekroczenie granicy w obie strony bez obowiązku każdorazowego uzyskania zezwolenia na ponowny wyjazd) 1,500 zł.

d) za ulgowe zezwolenie na ponowny wyjazd dla wyjeżdżających w celach handlowych i przemysłowych 25 zł.

e) za ulgowe zezwolenie na ponowny wyjazd dla wyjeżdżających w celach przewidzianych w art. 3 ustawy z dnia 17 lipca 1924 r. 20 zł.

§ 4. Paspporty zagraniczne ulgowe za opłatę 20 zł. jak również ulgowe zezwolenia na ponowny wyjazd za opłat. 20 zł. należy wydawać osobom udającym się zagranicę:

a) w celu kształcenia się lub prowadzenia badań naukowych na podstawie zaświadczenia, stwierdzającego potrzebę wyjazdu, wydanego przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za zgodą Ministerstwa Skarbu.

b) w celu leczenia się, o ile dana osoba przedstawi:

1) świadectwo niezdolności, wystawione przez władzę policyjną w porozumieniu z właściwym urzędem skarbowym, i

2) zaświadczenie Urzędu Zdrowia (lekarza powiatowego), stwierdzającego konieczność przeprowadzenia kuracji zagranicą,

c) w celu towarzyszenia niezdolnej osobie chorej o ile niezdolność osoby towarzyszącej jest udowodniona świadectwem niezdolności jak wyżej pod b. 1, konieczność zaś opieki podróży stwierdzona przez urząd zdrowia (lekarza powiatowego);

d) w celu uczestniczenia w zebraniach międzynarodowych, zawodach sportowych, zjazdach naukowych i t. p. na podstawie zaświadczeń Ministerstwa Skarbu, względnie o ile chodzi o zjazdy naukowe na podstawie zaświadczenia, stwierdzającego potrzebę wyjazdu, wydanego przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za zgodą Ministerstwa Skarbu.

e) w celach społecznych, o ile osoby te delegowane są przez instytucje państwowe lub samorządowe.

Osoby wymienione w punktach a, d, e, mogą być zupełnie zwolnione od opłat paszpportowych według uznania Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

Odnośne podania należy udokumentowane winny być wniesione do władzy administracyjnej I instancji, która przy zachowaniu toku instancji odnośne podania skieruje z u motywowaniami wnioskami do decyzji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

§ 5. Podanie o przyznanie ulg osobom wyjeżdżającym w celach przewidzianych w § 3 i 4 niniejszego rozporządzenia należyce udokumentowane należy wnosić do władzy administracyjnej I instancji, która z odpowiednim wnioskiem skieruje je do decyzji władzy administracyjnej II instancji.

§ 6. Decyzje władz administracyjnych II instancji postanawiające wydanie paszpportu ulgowego we wszystkich wypad-

kach za wyjątkiem określonych w § 4 a i d mogą być powzięte tylko za zgodą delegatów władz skarbowych.

§ 7. W wypadkach zasługujących na wyjątkowe uwzględnienie w razie bezwzględnej konieczności wyjazdu niezamożnych osób, bądź w sprawach rodzinnych (nagle choroba lub śmierć członka rodziny zagranicą), bądź majątkowych lub osobistych, władza administracyjna I instancji może po uprzednim uzyskaniu zgody władzy administracyjnej II instancji wystawić paszport za pobraniem opłaty 20 zł. na podstawie świadectwa niezamożności, wystawionego przed władzę policyjną w porozumieniu z właściwym urzędem skarbowym, a nawet całkowicie zwolnić od opłaty za paszport.

O każdym wydanym w myśl niniejszego § ulgowym lub bezpłatnym paszporcie władza administracyjna I instancji winna w drodze służbowej zakomunikować Ministerstwu Spraw Wewnętrznych z dołączeniem rzeczowych akt i z podaniem powodów, dla których paszport ulgowy lub bezpłatny został wystawiony.

§ 8. Osobom, udającym się zagranicę służbowo na skutek polecenia przełożonej władzy, należy wystawić paszporty bezpłatne na podstawie pisma władzy delegującej daną osobę.

Minister Skarbu (—) W. Grabski.

Minister Spraw Wewnętrznych (—) W. Raczkiewicz.

(Dz. U. R. P. z dn. 31 sierpnia 1925 r. Nr. 88 poz. 616).

Kuratorjum
Okręgu Szkolnego
Wołyńskiego

Nr. 18918/O/25

W sprawie: organizacji
przeźroczarni.

Równe, dnia 17 września 1925 r.

Poz. 125.

Do

Panów Inspektorów Szkolnych, Dyrekcyj Państwowych Szkół Średnich, Dyrekcyj Seminarjum Nauczycielskiego, Dyrekcyj Prywatnych Szkół Średnich ogólnokształcących oraz ogółu Nauczycielstwa w Okręgu Szkolnym Wołyńskim.

Rozumiejąc jak ważnym czynnikiem w pracy oświatowej pozaszkolnej jak również materialem pomocniczym w czasie wykładów jest możliwość posługiwania się przez prelegenta lub nauczyciela odpowiednim doбором przeźroczy — Kuratorjum w roku 1924 podjęło myśl zorganizowania wypożyczalni przeźroczy.

Ponieważ z powodu sanacji nie można było wydatkiem takim obarczać Skarbu Państwa, Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wołyńskiego pismem z dnia 18 października 1924 r. Nr. 17127/124 zwróciło się do Nauczycielstwa Okręgu Wołyńskiego z wezwaniem do zebrania wśród młodzieży szkolnej dobrowolnych składek na organizację przeźroczarni.

Na wezwanie to Nauczycielstwo potrafiło zachęcać młodzież do składek na przeźroczarnię, dowodem czego było wpłacenie na ten cel do Kuratorjum przez szkoły średnie i powszechne sumy 8786 zł. 60 groszy.

Jakkolwiek kwota ta nie wystarcza do zaspokojenia nawet części zapotrzebowania szkół w aparaty projekcyjne, złożenie jej dało jednak dowód zainteresowania się nauczycielstwa akcją oświatową, za co Kuratorjum wyraża tym nauczycielom swoje uznanie.

Zebrana kwota pozwoliła zaopatrzyć wszystkie pow. Okr. Wołyńskiego przynajmniej w jeden aparat projekcyjny, oraz przynajmniej niektóre powiaty w przenośne aparaty kinematograficzne, do użytku instruktorów oświatowych.

Głównem jednak zadaniem Kuratorjum było stworzyć centralną wypożyczalnię przeźroczy. W tym celu zakupiono zostało około 1500 sztuk przeźroczy, do których Kuratorjum opracowuje szereg odczytów z różnych dziedzin wiedzy, krajoznawstwa, historii i geografji.

Przeźrocza te będą wypożyczane poszczególnym szkołom dla użytkowania w czasie wykładów oraz popularnych odczytów. — Latarnie projekcyjne wypożyczać można w każdym Inspektoracie Szkolnym.

Z pozostałych funduszków składowych oraz uzyskanych przez Kuratorjum środków z innych źródeł, przystąpiono obecnie do organizacji własnej wytwórni przeźroczy, celem powiększenia dotychczasowych zbiorów.

Wykazane przedmioty zostały nabyte po cenach znacznie niższych od handlowych, wobec uzyskania przez Kuratorjum zwolnienia od opłaty celnej, która w wielu wypadkach wynosiła do 40% cen sprzedażnych aparatów.

Z funduszków własnych Kuratorjum zaopatrzyło wszystkie 10 powiatów Okręgu, w latarnie projekcyjne najnowszego systemu. Są one zawsze do dyspozycji szkół. Wykazy przeźroczy zostaną w najbliższym czasie przesłane Dyrekcjom szkół celem zamawiania przeźroczy w formie wypożyczenia z Kuratorjum.

Kuratorjum ufa, że zainteresowanie nauczycielstwa przeźroczarnią nie osłabnie i pozwoli rozwijać ją coraz intensywniej.

Stan zebranych funduszków przedstawia się następująco:

Gimnazjum Państwowe w Zdołbnowie	Zł.	240.—
" " w Kowlu	Zł.	401.—
" " we Włodzimierzu	Zł.	342.—
" " w Łucku	Zł.	324.—
" " w Równem	Zł.	201.70
" " w Dubnie	Zł.	78.—
" " w Ostrogu	Zł.	351.10
Państwowe seminarjum nauczycielskie w Ostrogu	Zł.	50.—
Pryw. gim. z pol. jęz. naucz. we Włodzimierzu .	Zł.	145.—
" " " " Bechera w Równem	Zł.	161.—
" " " " w Dubnie	Zł.	108.—
" " " ros. " w Równem	Zł.	201.50
" " " rusińsk. " w Równem	Zł.	35.—
" " " polskim " w Łucku	Zł.	250.—
" " " rusińsk. " w Krzemieńcu	Zł.	61.—
" " " rosyjsk. " w Łucku	Zł.	127.—
" " " rusińsk. " w Łucku	Zł.	75.—
" " " hebr. " w Krzemieńcu	Zł.	56.—
" " " hebr. " w Kowlu	Zł.	150.—
" " samorządowe w Krzemieńcu	Zł.	109.50
" " Polskiej Macierzy Szkolnej w Korcu	Zł.	46.—
" " z hebrajskim jęz. naucz. w Kowlu	Zł.	125.—
" " l z polskim jęz. naucz. w Równem	Zł.	160.—
" " z hebrajsk. jęz. naucz. w Równem	Zł.	120.—
" Seminarjum nauczycielskie w Łucku . . .	Zł.	25.—
" progimnazjum duchowne żeńskie w Dermaniu	Zł.	87.—
" " " męskie " " " " " " "	Zł.	125.—
Pryw. szkoła handl. Pol. Macierzy Szkoln. w Łucku	Zł.	18.—
Schronisko im. J. Piłsudskiego w Dubnie	Zł.	10.—
Szkoła powszechna im. H. Sienkiewicza w Równem	Zł.	60.—
" " " w Porycku	Zł.	41.—
Szkoły powszechne powiatu dubieńskiego . . .	Zł.	331.—
" " " horochowskiego	Zł.	146.18
" " " kostopolskiego	Zł.	25.—
" " " kowelskiego	Zł.	613.—
" " " krzemienieckiego	Zł.	815.90
" " " lubomelskiego	Zł.	85.—
" " " łuckiego	Zł.	487.20
" " " ostrońskiego	Zł.	536.—
" " " włodzimierskiego	Zł.	778.95
Razem	Zł.	8101.03
Niedobór	Zł.	845.14
Ogółem	Zł.	8946.17

R o z c h o d y:

Z powyższych dochodów zakupiono następujące przedmioty:		
1 podstawa do lampy żarowej	Zł.	75.—
8 rolek film do Scientia — 1.25	Zł.	11.25
1 aparat Pathe Baby z opornicą	Zł.	239.—
67 rolek filmów do Scientia	Zł.	122.77
168 przeźroczy kolorowych po 1.50	Zł.	252.—
24 przeźroczy czarnych po 1.00	Zł.	24.—
1 dynamo do ap. Pathe	Zł.	119.75
48 przeźroczy kolorowych po 1.50	Zł.	72.—
850 przeźroczy czarnych po 1.00	Zł.	850.—
6 aparatów kinowych Pathe-Baby	Zł.	1663.20
60 sztuk przeźroczy czarnych	Zł.	45.—
8 aparatów Scientia z opornicami	Zł.	1390.—
8 mikroskopów projekcyjnych	Zł.	780.—
1 napęd z dynamo	Zł.	300.—
55 seryj przeźroczy na taśmie	Zł.	286.—
20 lampek do aparatów Scientia	Zł.	70.—
1 aparat kinowy do zdjęć z przyborami	Zł.	407.30
1 aparat kinowy Pathe	Zł.	150.—
1 magneto do aparatu	Zł.	107.75
opornice i filmy	Zł.	318.—
1 apar. „Urophot“ kompl. z mikr. i preparat.	Zł.	195.75
1 aparat „Scientia“ z mikroskopem	Zł.	280.—
44 serji przeźroczy i lampki do tego aparatu	Zł.	255.—
222 rolek filmów do „Pathe-Baby“	Zł.	932.40

Razem Zł. 8946.17

Kurator: w/z. (—) St. Język.

Kuratorjum
Okregu Szkolnego
Wołyńskiego

Równe, dnia 22 września 1925 roku.

Nr. 19300/0/25.

poz. 126.

W sprawie map Wołynia.

W Y K A Z

kwot, złożonych na mapy i atlasy Wołynia.

Kuratorjum Okregu Szkolnego Wołyńskiego podaje niżej
wykaz kwot, złożonych przez szkoły powszechne w Okregu
na zakup map i atlasów Wołynia:

Powiat Dubno	zł.	1200	gr.	—
„ Kostopol	„	140	„	—
„ Kowel	„	900	„	—
„ Luboml	„	500	„	—

Powiat Łuck	310	"	—
" Krzemieniec	1426	"	80
" Równe	717	"	40
" Włodzimierz	777	"	80
" Zdobunów	430	"	—
oraz Gimnazjum Państw. Ostróg . .	10	"	—
Razem	zł. 6412	gr. —	
Wysłano do Książnicy „Atlas“ we Lwowie	zł. 6400	gr. —	
Saldo	zł. 12	gr. —	
Kurator w z. (—) St. Język.			

Liceum Krzemienieckie

Poz. 127.

Odpis.

L. dz. 7207/25.

Krzemieniec, d. 20 sierpnia 1925 r.

Do Ministerstwa Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego

w Warszawie.

Liceum Krzemienieckie wytwarza we własnej fabryce wyrobów drzewnych Lwów, ulica Grodecka 115 najlepsze i najtrwalsze deszczółki podłogowe (parkiety), bo z dębiny wołyńskiej. Władzom szkolnym oferuje Liceum Krzemienieckie 1 m² dębowych, wyborowych, bardzo pięknych deszczulek parkietowych z dostawą i ułożeniem we Lwowie około 8 zł. poza Lwovem ok. 10 zł. z tem, że zapłata może nastąpić po wykonaniu.

Powyższe ceny kalkulowane są bez najmniejszego zysku z tem wyrachowaniem, że Liceum rozpowszechni swoje wyroby dzięki poparciu szkolnych władz.

Dla uniknięcia zwłoki należy się zwracać wprost do Kierownictwa „Tartaku i Fabryki wyrobów drzewnych“, Lwów, Grodecka 115—telefon 1065.

(—) Dr. M. Piekarski

M. P.

Wizytator Liceum Krzemienieckiego.

Ministerstwo
Wyznań Religijnych
Oświec. Publicznego

Warszawa

Kuratorjom Okręgów Szkolnych

Dn. 24 sierpnia 1925.

do wiadomości.

Nr. 7807/25. O. Prez.

Za Ministra (—) Dr. Karol Dawidowski.

Dyrektor Departamentu.

Kuratorjum
Okregu Szkolnego
Wołyńskiego.

Nr. 17626/O.

W sprawie posadzek
parkietowych.

Równe, dn. 17 września 1925 r.

Władzom Szkolnym I Instancji
w Okregu Szkolnym Wołyńskim

przesyła się do wiadomości i ewen-
tualnego wykorzystania.

Kurator wz. (—) Stef. n Język.

Kuratorjum
Okregu Szkolnego
Wołyńskiego

Nr. 18134/O|25|5223/OR

Zmiana Naczelnika
Rachuby.

Równe, dnia 9 września 1925 r.

Poz. 128.

Do

Kasy Skarbowej

w Równem.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa Wyznań Reli-
gijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 28.X—1922 r. Dz.
Urz. Ministerstwa W. R. i O. P. Nr. 28, poz. 321, pkt. 16,
Kuratorjum Okregu Szkolnego Wołyńskiego zawiadomia, że
na mocy rozporządzenia Ministerstwa Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego z d. 27.VIII—1925 r. Nr. 5763/O.Prez.
został z dniem 8.IX b. r. przeniesiony dotychczasowy Naczelnik
Rachuby p. Koźmiński Eugenjusz i z dniem powyższym
przestał podpisywać wszelkie asygnaty i zlecenia wypłaty.

Pełnienie obowiązków Naczelnika Rachuby zostało poru-
czone aż do odwołania księgowemu Kuratorjum, p. Kornaflo-
wi Janowi.

Kurator (—) W. Sikora.

Kuratorjum
Okregu Szkolnego
Wołyńskiego

Nr. 18134/O|25.

Zmiana Naczelnika
Rachuby.

Władzom Szkolnym I Instancji
w Okregu Szkolnym Wołyńskim

podaje się do wiadomości.

Kurator: (—) W. Sikora.

Ministerstwo
Wyznań Religijnych
i Oświec. Publicznego

Poz. 129.

L. 2511/K.

O k ó l n i k.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do Kuratorów Okręgów Szkolnych i Województwa Śląskiego w sprawie broszury A. M. Skałkowskiego, Kościuszkowo w świetle nowszych badań. Poznań 1924 r.

Autor broszury wymienionej w tytule, powołując się na rzekome „nowsze badania“, w istocie sam na własną rękę usiłuje dowieść, że Kościuszkowo nie był wcale takim bohaterem, jakim uczyniła go tradycja. Jednostronny i powierzchowny jego subiektywizm, stojący w sprzeczności ze zdrowym sądem narodu polskiego i całej współczesnej ludzkości, czyni tę broszurę zupełnie nienadającą się do użytku szkolnego. Nie może ona również znajdować się w bibliotekach szkolnych.

Warszawa, dnia 12 sierpnia 1925 r.

M i n i s t e r

Wyznań Religijn. i Oświec. Publiczn.

(—) St. Grabski.

Kuratorjum
Okręgu Szkolnego
Wołyńskiego.

Nr. 17591/O.

Równe, dnia 10 września 1925 r.

Władzom Szkolnym I Instancji w
Okręgu Szkolnym Wołyńskim.

Do wiadomości i ścisłego zastosowania.

Kurator W. Sikora.

Kuratorjum
Okręgu Szkolnego
Wołyńskiego

Nr. 18629/OK|25.

w sprawie godzin przyjęć
w Kuratorjum.

Równe, dnia 14 września 1925 r.

Poz. 130.

Do Władz Szkolnych I Instancji
i wszelkich Zakładów Naukowych
w Okręgu Szkolnym Wołyńskim.

Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wołyńskiego zmienia z ważnością od dnia 15-go września 1925 r. godziny przyjęć, usta-

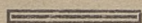
nowione rozporządzeniem z dnia 16.IX 1924 r. Nr. 14766/1/24, w następujący sposób:

Pan Kurator przyjmuje we wtorki i piątki
od godziny 12 ej do 14-ej.

P. P. Naczelnicy Wydziałów, Wizytatorzy i Referendarze
przyjmują codziennie od godz. 12-ej do 14-ej.

Wstępnych informacji udziela urzędnik informacyjny, do którego należy koniecznie zwrócić się celem uzyskania audjencji.

Za Kuratora (—) St. Język.

R U C H S Ł U Ż B O W Y.

Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego mianował: rozporządzeniem z dnia 31 stycznia 1925 roku L. 731/O.Prez./25, nauczyciela p.o. wizytatora szkół Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wołyńskiego, p. Włodzimierza Arciemonowicza — radcą w VI st. sł. w temże Kuratorjum.

Rozporządzeniem z dnia 30 go czerwca 1925 roku L. 6089/O.Prez./25 inspektora szkolnego w Krzemieńcu, p. o. wizytatora szkół w Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wołyńskiego, p. Władysława Scieborę — wizytatorem szkół w tymże Okręgu.

Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przeniósł p. Eugenjusza Koźmińskiego, urzędnika VII st. sł. w Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wołyńskiego, rozporządzeniem z dnia 27 sierpnia 1925 r. Nr. 5763/O.Prez./25, na równorzędne stanowisko z dniem 1 września do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wileńskiego.

K o m u n i k a t y.

Nakładem Polskiej Składnicy Pomocy Naukowych. Warszawa, Nowy-Swiat 33 wydana została mapa „Polska Gospodarcza“.

Wydawnictwo to, obrazujące stan gospodarczy Państwa, może być bardzo pomocne w szkołach, przy nauce o Polsce współczesnej.

Wyd. Nasz Kraj — Warszawa: Wasyl Połtawec: „Zirka“ Cz. II. Cena zł. 1.70. Skład głowy w Księgarni Baranowskiego — Ł u c k.

S p r o s t o w a n i e.

W Nr. 7—8 „Dziennika Urzędowego Kuratorjum O.S.Woł.” z dn. 15 sierpnia 1925 r. na stronie 216 w rozporządzeniu Nr. 16246 opuszczony został podpis Pana Kuratora Okręgu Szkolnego Wołyńskiego.

Rozporządzenie to należy uzupełnić słowami: „Kurator (—) W. Sikora”.

Od Administracji.

Administracja „Dziennika Urzędowego” uprasza P.P. Pre-numeratorów o niezwłoczne uregulowanie przedpłaty za drugie półrocze 1925 r.

Prenumeratę należy wpłacać na konto P.K.O. Nr. 30.365 lub nadsyłać przekazami pocztowymi pod adresem: Stefan Język, redaktor „Dziennika Urzędowego Kuratorjum O.S.Woł.” z wyraźnem zaznaczeniem na odcinku przekazu, że wysłana kwota przeznaczona jest na przedpłatę „Dziennika Urzędowego”.

Treść Nr. 9 (14) Dziennika Urzędowego.

Poz. 113. W sprawie Okręgowej Wystawy okazów robót ręcznych i pomocy naukowych	Str. 219
„ 114. W sprawie nauki śpiewu w szkołach—„Święta Pieśń“ i Kółek śpiewackich	„ 222
„ 115. Próba sprawności fizycznej młodzieży szkolnej	„ 224
„ 116. W sprawie zawodów międzyszkolnych w Okręgu Woł.	„ 226
„ 117. W sprawie zaopatrzenia lokali szkolnych w naczynia	„ 236
„ 118. Robota ławek szkolnych	„ 238
„ 119. W sprawie wizytacji nauki religii prawosławnej	„ 240
„ 120. W sprawie dyplomów nauczycielskich absolwentów Krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych i Warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych	„ 240
„ 121. Przyjmowanie do służby państwowej osób, odbywających studia	„ 242
„ 122. Badanie lekarskie kandydatów do służby państwowej	„ 243
„ 123. Sprawa zaliczek dla funkcjonariuszów kontraktowych i prowizorycznych	„ 245
„ 124. W sprawie paszportów ulgowych	„ 246
„ 125. W sprawie organizacji przeźroczarni	„ 248
„ 126. W sprawie map Wołynia	„ 251
„ 127. W sprawie wyrobów drzewnych dla użytku szkół	„ 252
„ 128. Zmiana Naczelnika Rachuby	„ 253
„ 129. Okólnik	„ 253
„ 130. W sprawie godzin przyjęć w Kuratorjum	„ 254
Ruch służbowy	„ 255
Komunikaty	„ 255
Sprostowanie	„ 256
Od Administracji	„ 256
Ogłoszenia.	

Cena prenumeraty rocznej wynosi złotych 6, półrocznie zł. 3. Numer pojedynczy 60 groszy. Podwójny 1 złoty. 20 gr.

Prenumeratę należy wpłacać czekiem P. K. O. Nr. 30365.

Dziennik Urzędowy Kuratorjum O. S. Woł. wychodzi raz na miesiąc, w objętości 1½ do 2 arkuszy druku.

Adres Redakcji i Administracji: Równe, Woł. Kuratorjum.

Redaktor Dziennika Urzędowego Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wołyńskiego: Stefan Język.

„Polskie Zakł. Drukarskie i Intr. w Łucku,” ul. Jagiellońska 66.

PODRĘCZNIKI

dla szkół powszechnych, średnich i akademickich, literatura pomocnicza do nauki szkolnej, oraz publikacje własne z zakresu historii, historii literatury, kultury i sztuki.

NOWOŚCI WYDAWNICZE:

Wł. Kucharski i J. Króliński:		
„Elementarz” (metoda dźwiękowa)	cena zł.	1.90
„Elementarz” (metoda wyrazowa)	„	2.50
Dr. A. Mikulski:		
„W naszej szkole” (czytanka dla kl. II szkół powszechnych)	„	2.20
Patocki—Wanczura—Zaklika:		
„Rachunki dla kl. III i IV szkół powsz.” (ilustr.) na ukończeniu.		
St. Ruziewicz—E. Żyliński.		
„Algebra dla wyższych klas szkół średnich”—Cz. I.	„	3.—
Dr. K. Hartleb—Dr. M. Gawlik:		
„Kultura Polski” (Wypisy źródłowe dla szkół średnich z ilustr.)	„	6.—
Prof. Dr. W. Sierpiński:		
„Funkcje przedstawialne analitycznie” (Wykłady uniwersyteckie)	„	6.—
Prof. Dr. E. Piasecki:		
„Dzieje Wychowania Fizycznego” (z liczn. ilustr.)	„	12.—
Prof. Dr. T. Kowalski:		
„Turcja Powojenna” (ilustr. 39)	„	8.—
Dr. Badecki Karol:		
„Literatura mieszczańska XVII wieku” (Wydanie wytworne, bogato ilustrowane, z przedmową A. Brücknera)	„	60.—
Dr. Wojciechowski Konstanty:		
„Werter w Polsce” (wydanie II, egz. numerowane)	„	10.—
Dr. Skwarczyńska Stefanja:		
„Ewolucja obrazów u Słowackiego” („Badania liter.”, tom I)	„	8.—
Dr. Charewiczowa Łucja:		
„Handel średniowiecznego Lwowa” (aktualne w okresie Targów Wschodnich)	„	8.—
Rabska Zuzanna:		
„Magja Książki” (sonety — wydanie wytworne 400 egz. numerowanych)	„	8.—
Czerny Anna Ludwika:		
„Antologia nowej liryki francuskiej”	„	6.—

KSIĘGARNIE ZAKŁADU NARODOWEGO im. OSSOLIŃSKICH

we Lwowie, pl. Halicki Nr. 12a, tel. 32-69

w Warszawie, ulica Nowy Świat Nr. 69, telefon 198-81

polecają w jak najobfitszym wyborze:

Książki szkolne, oraz wszelkie wydawnictwa tak naukowe, jak i beletrystyczne w języku polskim i obcych, książki popularno-naukowe, biblioteczki klasyków polskich i obcych, pomoce szkolne, środki naukowe i t. d.

Ż a d a ć k a t a l o g ó w !